

Búcsú az Olvasótól

Farkas László (1953–2024)

Amikor az ajtón belép egy olvasó, örülsz annak, hogy az olvasóteremnek van szerepe a könyvtárban, és örülsz az olvasó és a könyv közötti találkozóknak. És amikor az az olvasó rendszeresen visszatér, hogy találkozhasson a könyvekkel, azt jelenti, különleges kapcsolat alakult ki közöttük. A megismerés nemcsak azt jelenti, amit a szemünkkel látunk és a kezünkkel tapintunk, a megismerés vágya a lelkünkben és az agyunkban gyökerezik, az a kapcsolat, amit a megismerés jelent, a génjeinkben gyökerezik évezredek óta.

Azok számára, akik a könyvtárakat és a levéltárakat látogatják, ezt a kapcsolatot meghatározhatjuk a kutatás,

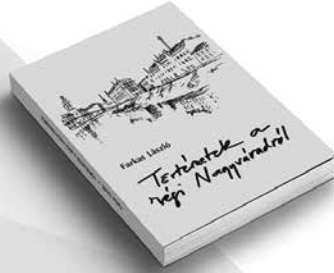
tanulmányozás és felfedezés szavakkal. Ez egy hosszútávú reláció, mert a könyvek és dokumentumok szerelmeseinek keze által, saját erőfeszítésüknek köszönhetően az olvasás, elemzés és írás által olyan munkák születnek, melyek másokat segítenek a megismeréshez. Mi lehet szebb annál a hosszú távú kapcsolatnál, amelynek során a napok, hónapok és évek alatt elsajátított ismereteket valaki megosztja a könyveket és olvasást szerető másik emberrel?

Egy ilyen olvasónk volt nekünk – a Gheorghe Șincai Bihar Megyei Könyvtár speciális gyűjteményeinek olvasótermében – Farkas László. A régi nagyváradi magyar sajtó következetes olvasója és kutatója, aki sok esetben már kora reggel találkozott a *Nagyvárad*, *Nagyvárad* *Napló*, *Tiszántúl* korabeli példányaival. Olyanok voltak ezek a találkozások, mint két szerelmesé egy kávé mellett: a könyv/folyóirat/újság megosztotta a régmúlt idők „friss” információit, míg ő az egykori írások szépségére, gazdagságára figyelt. És Farkas László nem távozott az olvasóteremből anélkül, hogy írásban vagy fényképekkel meg ne örökítette volna a legszebb „emlékeket”. Ezeket aztán feldolgozta, és a helyi magyar nyelvű lapokban, majd könyveiben tette közzé. Ugyanakkor velünk, könyvtárosokkal is baráti kapcsolatban állt, értékelte nemcsak a régi könyveket és újságokat, hanem a könyvek szolgálóit is.

FARKAS LÁSZLÓ:
*Történetek a
régi Nagyváradról*
KÖNYVBEMUTATÓ
ÉS KIÁLLÍTÁS

Kulturális téren végzett munkája révén Farkas László amatőr helytörténésznek számított, számára a régi, nagyváradi magyar sajtó jelentette a forrásokat. Péter I. Zoltán (1949–2020) és Kupán Árpád (1938–2023) után

Farkas László maradt az egyetlen, aki következetesen kutatta a megyei könyvtár speciális gyűjteményeiben megtalálható magyar nyelvű lapokat, folyóiratokat. Elhunytával szegényebbek lettünk egy, az olvasást és a könyvtárat szerető emberrel, és gazdagabbak vagyunk az ő könyveivel, írásaival, melyek megvannak bibliotékánk állományában.

Magyarul megjelent művei sajátos módon idézik meg Nagyvárad és Biharország múltjának azon történeteit, melyeket könyvtárunk régi lapjainak segítségével tárt fel. És nem véletlenül köszönte meg a Gheorghe Șincai Bihar Megyei Könyvtár szakembergárdájának az együttműködést, a publikálásaihoz nyújtott segítséget. 2019-ben Kordics Imrével és Péter I. Zoltánnal közösen megírta *A nagyváradi Rulikowski temető* című könyvet, amely tudományos és nem tudományos cikkeket tartalmazó történelmi munka: a váradi temetők régi története (1700–1850). Ebben a könyvben szó

volt a temetők megszervezéséről, jelképekről, síremlékekről és kápolnákról, a zsidó temetőről stb. Majd 2022-ben önállóan megírta a *Történetek a régi Nagyváradról* című művét, amely a *Bihari Napló*, a *Reggeli Újság* és a *Várad* című kiadványokban megjelent cikkeit kötötte össze különböző várostörténeti témákkal (sport, posta, vízközmű, malmok, nyomdák stb.). 2023-ban adta ki az *Emlékek és újabb történetek a régi Nagyváradról* című kötetet. Ebben ötvözi a visszaemlékezéseket a város közelmúltjának történetével, saját élete eseményeit is elbeszélői tehetséggel idézi fel gyermekkortól felnőttkorig, hasonlóan egy idegenvezetőhöz, aki a Sebes-Körös-parti városban sok ismeretlen felfedezésére biztatja az az olvasót.

A könyvtár egy kedves olvasójától megválvá emlékezünk rá utolsó könyvében leírt, saját szavaival: „Újra itt vagyok, kedves olvasóm, itt vagyok az asztalodon, a kezedben, az öledben, ha délutáni szieszta közben kiejtettél volna a kezedből, mert belealudtál egy történetbe. Itt vagyok az író úr néhány személyes emlékével, na és jó pár régi-új történettel oldalaimon. Szeretném, ha ugyanolyan szeretettel fogadnátok engem is (...). Szeretettel, a könyv.” (Farkas László: *Emlékek és újabb történetek a régi Nagyváradról*, Nagyvárad, Litera Print, 2023, 5. oldal.)

Silviu-Iulian Sana
könyvtáros
Fordította: **Fried Noémi Lujza**